

[Niels Pedersen.]

december forespurgt direktoratet for vareforsyning, om han må give sine forældre bilen, når han rejser ud af landet igen, eller om han må overdrage brugsretten over den til dem, mens han er i Østen. Direktoratet har givet afslag i begge tilfælde, idet der henvises til det af handelsministeriet den 25. januar 1951 udstedte forbud mod indførsel af gavemotorkøretøjer. Jeg finder, at dette afslag og et forbud i et tilfælde som dette er uretfærdigt. Jeg har den opfattelse, at det, at landets unge drager ud i verden og udfører et godt arbejde der, er med til at hævede Danmarks gode omdømme og gøre vort land større og bedre, og hvis dertil kommer, at de ved sparsommelighed samler noget sammen og tager det med hjem og, som i det nævnte tilfælde, vil vise sønlig taknemlighed, så skal vi ikke stå hindrende i vejen for, at sådanne egenskaber kan udfolde sig. Det er min faste overbevisning, at det heller ikke skader vort lands økonomi, og jeg spørger derfor, om det efter den højtærede handelsministers opfattelse er skadeligt for Danmarks økonomi, om en ung dansker, som er ansat i udlandet, medtager en bil på ferie herhjemme og ved udrejsen igen efterlader bilen som gave til sine forældre? I benægtende fald, vil ministeren så gennemføre regler, der gør dette muligt?

Ministeren for handel, industri og søfart (Rytter): Jeg mener selvfølgelig ikke, at det er skadeligt for Danmarks økonomi, om en dansker, ung eller gammel, som er ansat i udlandet, har en vogn med på ferie og ved udrejsen af landet forærer bilen til forældre eller andre. Det ligger nu som før klart, at modtagelse af en gavevogn ikke er skadelig for økonomien, men måske tværtimod gavnlig. Det er jo også det synspunkt, der har ligget til grund, når de skiftende handelsministre i den forløbne tid er gået med til at tillade, at automobiler kom ind i landet på gavebasis, og man har så fra myndighedernes side gjort sig hæderlige anstrengelser for at sikre, at der var tale om reelle gaver og ikke om misbrug af vor sparsomme valuta. Resultaterne kender alle, de har været yderst nedslående. Det har vist sig, at underforsyningen med vogne her i landet har skabt en kraftig tilskyndelse til illegale transaktioner på dette område, og det har

også vist sig, at myndighederne ikke har nogen virkelig mulighed for at skelne mellem reelle gaver og de ulovlige tilfælde, hvor der faktisk under en eller anden form ydes vederlag for vognen til skade for vor økonomi. Derfor besluttede regeringen for ca. et år siden i samråd med rigsdagens vareforsyningsudvalg helt at lukke for gavebilimporten.

Man måtte naturligvis beklage, at ordentlige og hæderlige mennesker på denne måde skulle bøde for andres misbrug, men man fandt, at dette var den eneste måde, på hvilken man kunne sikre sig mod illegale transaktioner. Nu har vi gennemført en vis forhøjelse af bilimporten, men denne forhøjelse har dog ikke et sådant omfang, at de forhold, der har været afgørende for vor stilling overfor gavebilerne, har ændret sig nævneværdigt. Situationen er derfor stadig den, at man ikke vil kunne ophæve forbudet mod gavebiler uden at løbe risiko for, at der i væsentligt omfang vil forekomme illegale og for valutaen skadelige transaktioner. Men naturligvis erkender jeg, at forbudet i konkrete tilfælde, hvor baggrunden er helt reel, virker urimeligt og for de pågældende sikkert helt uforståeligt. Det gælder naturligvis i særlig grad, hvor der er tale om tilfælde af den art, som det ærede medlem har haft for øje, altså hvor det drejer sig om gave mellem forældre og børn. Hele spørgsmålet følges iøvrigt i ministeriet meget nøje, men jeg kan desværre ikke sige, at vi har fundet en løsning, i hvert fald ikke endnu.

Niels Pedersen: Jeg er desværre ikke i stand til at takke den højtærede handelsminister for imødekommenhed, men det glæder mig, at han har den samme opfattelse som jeg, at det er ikke skadeligt for Danmarks økonomi, om vi får en bil ind i landet på den måde. Når den højtærede handelsminister siger, at det er vanskeligt at kontrolere indførslen af gavebiler, vil jeg dog gerne bemærke, at i et tilfælde som det, jeg har nævnt her, er der reelle forhold tilstede, og de myndigheder, der ikke kan kontrolere det og ikke kan indse det, synes jeg ikke er ret meget bevendt. Jeg finder derfor, at det er ikke rigtigt, at man lukker helt for indførslen af gavebiler, og jeg vil endnu en gang henstille til den højtærede handelsminister, at han tager under over-